

Sygn. akt: I C 459/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	stażysta Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. Z.

o zapłatę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. w pozwie z dnia 4 sierpnia 2014 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. Z. kwoty 3.286,20 zł (w tym kwoty 2.500 zł tytułem należności głównej, będącej kwotą pożyczki, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 1.07.2014 r. do dnia zapłaty; kwoty 412,40 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości czterokrotnej stopy lombardowej za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki; kwoty 135 zł tytułem opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne, naliczonej zgodnie z umową pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty; kwoty 238,80 zł tytułem prowizji przy obsłudze pożyczki, naliczonej zgodnie z umową pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty) oraz o zasądzenie kosztów postępowania w sprawie, w tym kosztów opłaty sądowej w kwocie 42 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów prowizji e-C. w wysokości 0,53 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy pożyczki zawartej z (...) sp. z o. o. Dalej w uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że (...) sp. z o. o. zawarła z pozwanym umowę pożyczki nr (...). Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym V., jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki. Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o. W związku z zaakceptowaniem przez pozwanego warunków umowy pożyczki powód w dniu 10 maja 2013 r. udzielił pozwanemu pożyczki. Pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczkodawcy kwoty pożyczki wraz z należnymi prowizjami za jej udzielenie, opłatami i odsetkami przelewem na rachunek bankowy do dnia 2 sierpnia 2013 r. W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość naliczenia odsetek za zwłokę w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Strona powodowa podniosła też, że zgodnie z umową pożyczki w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkobiorca mógł zostać obciążony kosztami

windykacyjnymi w kwocie 135 zł. Pożyczkobiorca został obciążony kosztami wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową w kwocie 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty, 45 zł za przesłanie drugiego wezwania do zapłaty, 55 zł za wysłanie trzeciego wezwania do zapłaty.

Dalej powód stwierdził, że (...) sp. z o. o. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. (działająca w dniu zawarcia umowy pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W.) zawarły w dniu 30 listopada 2014 r. umowę ramową kredytowego instrumentu pochodnego, stanowiącą podstawę przeniesienia wierzytelności z pożyczek udzielonych przez (...) sp. z o. o. (...) sp. z o.o. SKA nabyła wierzytelność wobec pozwanego w dniu 19 grudnia 2013 r. Jako podstawę prawną roszczenia strona powodowa wskazała artykuł 509 k.c.

W piśmie procesowym z dnia 18 grudnia 2014 r. stanowiącym uzupełnienie braków formalnych pozwu (k. 10-14) strona powodowa wskazała, że na podstawie wniosku z dnia 10 maja 2013 r. pozwany otrzymał pożyczkę w wysokości 1.800 zł, a następnie na podstawie wniosku z dnia 18 maja 2013 r. otrzymał pożyczkę w wysokości 700 zł. Łącznie kwoty te składają się na jedną pożyczkę w kwocie 2.500 zł nr (...)

Pozwany A. Z. mimo prawidłowego wezwania na rozprawę dnia 6 maja 2015 r. nie stawił się na tę rozprawę i nie wniósł odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. Z. dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym spółki (...), jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) spółka z o. o. Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o. gdzie w tytule przelewu pozwana umieścił zdanie „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl nr (...)”.

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego (...) k. 40

(...) sp. z o. o. zawarła z pozwanym A. Z. umowę pożyczki nr (...), udzieloną w ramach ramowej umowy pożyczki. Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany zgodnie z umową otrzymał pożyczkę w wysokości 1.800 zł, którą miał spłacić do 09 czerwca 2013 r. Następnie pozwany na podstawie tej samej umowy otrzymał pożyczkę w wysokości 700 zł, którą miał spłacić również do 09 czerwca 2013 r.

W związku z zaakceptowaniem przez pozwanego warunków umowy pożyczki (...) spółka z o. o. w dniu 10 maja 2013 r. przelała na rachunek pozwanego kwotę 1.800 zł, a dnia 18.05.2013 r. kwotę dodatkową pożyczki w wysokości 700 zł.

Zgodnie z § 10 ramowej umowy pożyczki w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do naliczania odsetek za zwłokę w wysokości czterokrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP oraz podjęcia działań mających na celu zwrot pożyczki. Pożyczkobiorca mógł być obciążony kosztami wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową w kwocie: 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty wysłane po upływie 15 dni od terminu spłaty pożyczki, 45 zł za przesłanie drugiego wezwania do zapłaty, po upływie 30 dni od terminu spłaty pożyczki oraz 55 zł za wysłanie trzeciego wezwania do zapłaty po upływie 45 dni od terminu spłaty pożyczki

W dniu 3 września 2013 spółka z o. o. (...) wystosowała do pozwanego A. Z. pisemne wezwanie do zapłaty wskazując, że pozwany przekroczył termin spłaty pożyczki i jego zobowiązanie z odsetkami i opłatą za wezwanie wynosi 2.823,80 zł. Zaległa należność miała być wpłacona do dnia 13 września 2013 r. Następnie spółka (...) w dniu 3 października 2013 r. skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 2.906,80 zł, na która składała się kwota pożyczki wraz z odsetkami, prowizją i opłatami za wezwania do zapłaty. Pozwany został wezwany do natychmiastowej spłaty zadłużenia. W dniu 2 listopada 2013 r. spółka z o. o. (...) wystosowała do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty domagając się zapłaty kwoty 2.998,60 zł w terminie 2 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: potwierdzenie warunków umowy pożyczki nr (...) k. 35-36, wezwania do zapłaty k. 37-39, wyciąg z rachunku bankowego (...) k. 40-41, ramowa umowa pożyczki k. 30-34.

(...) sp. z o. o. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. zawarły w dniu 30 listopada 2013 r. w języku angielskim umowę ramową 2002, zgodnie z którą strony każdorazowo dokonają płatności lub przeprowadzą dostawę, o której mowa w potwierdzeniu, które zostanie przez nią sporządzone z zastrzeżeniem pozostałych postanowień umowy. W załączniku do umowy jej strony oświadczyły, że (...) sp. z o. o. jest spółką prawa polskiego, której głównym zakresem działalności jest udzielanie krótkoterminowych pożyczek na rzecz osób fizycznych poza systemem bankowym, głównie za pośrednictwem Internetu. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. jest spółką prawa estońskiego, której głównym celem jest oferowanie za opłatą instrumentów finansowych stanowiących ochronę przed m. in. ryzykiem kredytowym. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. miała przejąć na podstawie tej umowy od spółki (...) funkcję zarządzania i obsługi ryzykiem kredytowym za co miała otrzymać od spółki (...) wynagrodzenie. Do umowy tej miały zastosowanie przepisy prawa angielskiego.

W dniu 19 grudnia 2013 r. (...) sp. z o. o. sporządziła zawiadomienie o zdarzeniu kredytowym skierowane do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W., w którym wskazano, że nawiązuje ono do transakcji kredytowego instrumentu pochodnego. Jako zdarzenie kredytowe podano brak zapłaty w odniesieniu do klientów (...) pomiędzy 30 listopada 2013 r., a 18 grudnia 2013 r. Do zawiadomienia dołączono nieczytelny załącznik zawierający ciągi cyfr.

Zgodnie z protokołem Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki pod firmą (...) sp. z o. o. SKA sporządzonym w dniu 21 stycznia 2014 r. w formie aktu notarialnego (...) sp. z o. o. stała się komplementariuszem w (...) sp. z o.o. SKA. W związku ze zmianą komplementariusza (...) sp. z o. o. SKA zmienił swoją nazwę na (...) sp. z o.o. SKA

Dowód: umowa ramowa 2002 z 30.11.2013 r. wraz z załącznikiem k. 18-23, zawiadomienie o zdarzeniu kredytowym wraz z załącznikiem k. 24-27, protokół Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) spółki z o. o. SKA w W. k. 28-29.

W dniu 3 lipca 2014 r. spółka z o. o. (...) wystosowała do pozwanego A. Z. na adres jego poczty elektronicznej wezwanie do zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 10 maja 2013 r. nr (...) wskazując, że jego zobowiązanie z odsetkami, prowizją i opłatami windykacyjnymi wynosi 3.389,49 zł. Zaległa należność miała być wpłacona w ciągu 5 dni od otrzymania wezwania na wskazany w wezwaniu numer rachunku bankowego (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 42.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym

Storna powodowa wywodziła swoje roszczenia z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego A. Z. z firmą (...) spółką z o. o. w W. dnia 10 maja 2013 r. nr (...)

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

Po myśli art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż w toku bieżącego postępowania strona powodowa wykazała jedynie fakt, że pozwany zaciągnął pożyczkę krótkoterminową nr (...) w kwocie 2.500 zł w (...) spółka z o. o. w W. z terminem spłaty do 9 czerwca 2013 r. oraz, że pożyczka ta nie została w terminie spłacona na rzecz tej spółki, a spółka ta wystosowała do pozwanego 3 wezwania do zapłaty. Opłata za potwierdzenie rejestracji dokonana przez pozwanego w dniu 27 lutego 2013 r. dotyczyła jednak umowy o innym numerze tj. (...).

Strona powodowa nie udowodniła natomiast jakimikolwiek środkami dowodowymi, umożliwiającymi weryfikację twierdzeń pozwu nie tylko faktu nabycia konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu, ale również istnienia samej wierzytelności w wysokości dochodzonej pozwem. Powód nie przedstawił środków dowodowych, które czyniłyby zadość reżimowi z art. 511 k.c., który to stanowi, że jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. W każdym wypadku umowy kredytu konsumenckiego wymagała ona formy pisemnej (art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 o kredycie konsumenckim, Dz.U. 2014.1497 ze zm.). Tym samym także dla przelewu wierzytelności konieczne było zachowanie tego rygoru (art. 511 k.c.).

Strona powodowa przedłożyła zawiadomienie o zdarzeniu kredytowym wraz z załącznikiem (k. 24-27), umowę ramową zawartą między (...) sp. z o. o., a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną w (...) 11.2013 r. wraz z załącznikiem (k. 18-23) tzn. tłumaczenie tej umowy z języka angielskiego na język polski. Nie przedłożyła tekstu tej umowy w oryginale angielskim. Nadto z umowy ramowej wynika, że podlega ona prawu angielskiemu. Nie przedłożono także stosownych przepisów prawa angielskiego. Bez tego nie można zweryfikować, czy ta umowa ramowa oraz powiązane z nią dokumenty nie są sprzeczne z tym prawem. Z dołączonych do umowy ramowej i zawiadomienia o zdarzeniu kredytowym załączników nie wynika, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną w W. nabyła wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki z dnia 10 maja 2013 r. Do zawiadomienia o zdarzeniu kredytowym z dnia 19 grudnia 2013 r. sporządzono wydruk z załącznika, gdzie jest ciąg cyfr, brak jednak numeru umowy, imienia i nazwiska pozwanego i daty umowy.

Żaden z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów nie wskazuje na przejście konkretnej wierzytelności przysługującej wierzycielowi pierwotnemu względem pozwanego, a ich przedmiotem jest nieokreślony pakiet wierzytelności. Z przedstawionych dokumentów wynika jedynie, że określone w nim podmioty złożyły oświadczenia woli w zakresie nabycia pakietu wierzytelności. Natomiast w żadnym razie nie można uznać, że nastąpił przelew wierzytelności wynikającej z umowy wskazanej w treści pozwu.

Przedłożone do akt dokumenty dotyczące pożyczki zawartej pomiędzy wierzycielem pierwotnym, a pozwanym stanowią niewątpliwie dowód zaciągnięcia przez pozwanego zobowiązania wobec wierzyciela pierwotnego. Nie stanowią one jednak dowodu istnienia tego zobowiązania w wysokości dochodzonej pozwem. Nadto na to, że wierzytelność wobec pozwanego nie została skutecznie przeniesiona na stronę powodową wskazuje także wysłane na adres poczty elektronicznej pozwanego wezwanie do zapłaty wystosowane przez wierzyciela pierwotnego z dnia 3 lipca 2014 r., a więc już po dniu, w którym wierzytelność ta miała zostać przeniesiona na stronę powodową.

Konkludując, wobec stanu faktycznego sprawy oraz zaferowanych dowodów nie sposób uwzględnić powództwa i uznać, że wobec pozwanego istnieje zobowiązanie w wysokości wskazanej w treści pozwu i że przeszło ono skutecznie na powoda. Dołączone przez stronę powodową dokumenty budzą wątpliwości i nie pozwalają na dostateczne zindywidualizowanie istnienia i wysokości wierzytelności przysługującej poprzedniemu wierzycielowi wobec pozwanego, która to wierzytelność miałaby - jak twierdzi strona powodowa - zostać przeniesiona na rzecz powoda. Nawet jeśli uznać jednak odmiennie, to i tak powód nie wykazał zasadności żądanej kwoty.

Roszczenie strony powodowej zostało także oddalone w zakresie opłat za wezwanie do zapłaty. Zdaniem Sądu opłaty te są nieadekwatne do czynności dokonywanych przez wierzyciela. Zastosowanie takich opłat może stanowić próbę obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych.

Zgodnie natomiast z przepisami art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl § 2 k.p.c. w tym

wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie pozwany nie udzielił odpowiedzi na pozew jak i nie stawił się na rozprawę, zatem wystąpiły przesłanki do wydania wyroku zaocznego. Jednakże w ocenie Sądu okoliczności wskazane w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości, zatem brak było podstaw do uwzględnienia żądania mimo niezaprzeczenia twierdzeniom pozwu przez pozwanego.

Wobec powyższego, na podstawie przytoczonych przepisów orzeczono jak w sentencji wyroku.